

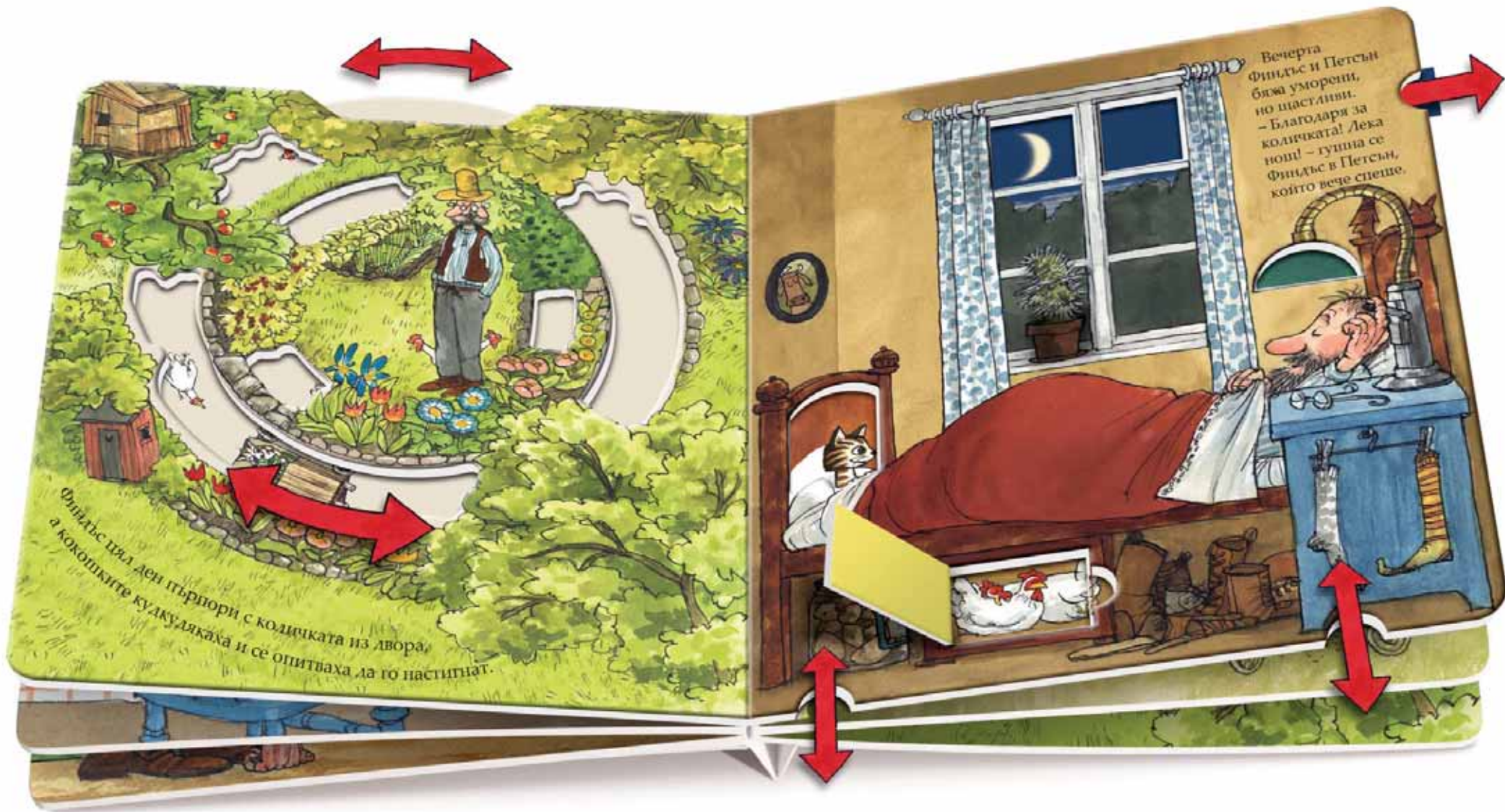
– Къде е тенджерата
ми за каша? –
чудеше се
старецът. –
За закуска ще
си направя
каша.

– Да ти е сладко! – пожела
Финдъс. – Аз пък ще ти сипя
кафе. Изпий го и отиваме
да правим количката.

Двамата се заловиха за работа.
– Петсън, виж как кова
гвоздеи! – хвалеше се Финдъс. –
Няма по-добър от мен!

– Ти по-добре намери
в кой шкаф съм сложила
козелата за количката! –
измърмори Петсън.

Финдъс цял ден търпори с котичката из двора,
а кокошките кудкудякаха и се опитваха да го настигнат.

Вечерта
Финдъс и Петсън
бяха уморени,
но щастливи.
– Благодаря за
количката! Лека
нощ! – гушна се
Финдъс в Петсън,
който вече спеше.